

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח"פ	ב"ש
כניסה:	19:27	19:30	19:27
יציאה:	20:17	20:20	20:17
ר"ת:	21:11	21:15	21:14

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 19:08

פרשת בלק

עלון מס': 420

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

המפתח לעשור

לכן צוה העשיר על בנו לעבד באחד מעסקיו הרבים מבקר ועד ערב כדי שלא יהיה פנוי לחברים רעים ולמחשבות מיתרות ושידע להעריך את הטובה שמשפיע עליו אביו. אבל אם יראה האב לאחר זמן מה כי בנו מעריך מאד את החסד שעושה עמו אביו ואינו מפסיק להודות לאביו על כך, ובזמנו הפנוי מנצל הן לעזרה לזולת וללמוד התורה, יעדיף העשיר שבנו ישב בנחת וילמד תורה ללא טרדות. אין שום סבה לנסות את בנו, אם מראה שמעריך את המתנות שמקבל ואינו נוטה לדברים שאינם טובים. והנמשל ברור מאד.

מסים רבנו בחיי את דבריו וכותב - היוצא מדברים אלו, שמי שמעדיף את עבודת הבורא יתברך, הולך בדרכיו ושומר את כל צווי התורה הקדושה בכל פחו ובוטח בה' יתברך בענייני התורה שיעזר לו לקיים ובצרכי העולם הזה שיעזר בידו הבורא יתברך לקבלם, ונכספה נפשו למדות טובות ושונא את המדות הרעות. אם יוכיח לקב"ה שאף אם יתן לו מנוחה מענייני העולם הזה לא יגבה לבו ולא ינצל זמנו לדברים בטלים ומזיקים, אלא ינצל את כל זמנו הפנוי לתורה ומעשים טובים, יסלק הקב"ה מעליו את טרח ההשתדלות בענייני העולם הזה.

הטוב והמיטיב האמתי
כלל גדול צריך לדעת הבוטח בה' שהבו' רא יתברך אינו מענין לראות את בניו טובלים או עמלים כדי להשיג את פרנס'תם, אלא ההפך הוא הנכון. הבורא יתברך מעדיף שבניו ישבו כל ימיהם ויעסקו בתורה וגמילות חסדים מתוך ישוב הדעת ושלווה... אולם דבר זה יכול לגרם לבניו לבגד בו במעשיהם. ולכן אם רק נוכיח לבורא יתברך שאף אם ישפיע עלינו שפע של פרנסה ושלווה מענייני העולם הזה, אנחנו ננצל את זה לטובה, ונכניע לבנו אליו יתברך, ובכל זמן פנוי נחפש במחשב'תנו במה אפשר לשמח את הבורא יתברך, ממילא ישמח הקב"ה להשפיע עלינו שפע של פרנסה וישוב הדעת כדי שנוכל לעבדו בלבב שלם.

אדם זה סלק מעצמו את שתי הסבות שבגללם צוה הקב"ה על ההשתדלות. הוא הוכיח לבורא יתברך שהוא בוחר במצוותיו ובתורתו ומשתדל בכל פחו לקיים ומנצל הוא את זמנו הפנוי ללמוד התורה ולעשיית חסד. ואף אם ישפיע עליו שפע של פרנסה, לא יבעט בנותן המתנה, אלא יכניע לבו אליו וינצל את זמנו כדי להראות לו שמפיר את טובתו של הבורא יתברך.

משל לדבר, אדם עשיר שיש לו בן יחיד והוא אוהבו מאד. ידע העשיר שלבנו יש נטיה להוללות ומעשים שאינם טובים, ואע"פ שרצה מאד העשיר לתת לבנו את כל צרכיו בחנם כדי להקל מעליו את מסע חייו, ואז הבין שאם יתן לו כעת את כל צרכיו יפנה לבו למעשים רעים, וסופו של הון לפול לשאול תחתית.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת לברכה רפואה הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

נא לשמור על קדושת הגליון

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת ההיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

שמירת הלשון

המוסעדה

יש לכם שמחה במשפחה?
ברית. חתונה. בר מצוה.

דושה הסעודה לקיים סעודת ערים באווה היום לאנשים שאין להם בתרומה של 400 ש"ח הפתחות ב"מוסעדה"

תהיו שותפים לנאכל לסעודה סעודה וערים איש למעלה

להשתתפות חייגו: 03-8000770

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

שמחה בלימוד זה טוב?

כתב הגאון רבי אברהם מסוכטשוב בהקדמה לספרו אגלי טל: הנה שמעתי קצת בני אדם טועים מדרך השכל בענין לימוד התורה, ואומרים כי הלומד ש"ס ופוסקים ומחדש חידושים ושומח ומתענג בלימודו, אין זו תורה לשמה כל כך כמו שאם היה לומד בפשטות רק לשם מצוה ולא היה לו מהלימוד תענוג מיוחד. ובאמת שזו טעות גדולה, ואדרבה עיקר מצות לימוד תורה, להיות שש ושומח ומתענג בלימודו, שאז דברי תורה נבלעים בדמו, ונעשה דבוק בתורה הקדושה. וכן אנו מבקשים כל יום בתפילת ערבית: "ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד תורתך ומצוותיך וחוקותיך לעולם ועד". ואמרו בזהר הקדוש, שהיצר הטוב שבאדם מתגדל יותר ויותר מתוך השמחה שבעשיית המצוות. ע"כ. וזכה לכוון לאחד מרבתינו הראשונים רבנו אברהם מן ההר (נדרים מח ע"א) שכתב: עיקר מצות הלימוד היא בידיעת האמת, ולהתענג ולהינות במדע לשמח לבבו ושכלו, שנאמר "פקודי ה' ישרים משמחי לב", ולכן אבל אסור לקרוא בתורה ובנביאים ובכתובים, מפני שהם משמחים את לבו על כרחו, שעיקר המצוה היא ההנאה והתענוג במה שמשגיג ומבין בלימודו, ועל כרחו מגעת לו הנאה. עי"ש.

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

אדם ששותה תה קר האם ברכה אחרונה בורא נפשות?

הדבר תלוי, אם שותה בבת אחת רביעית מן התה מברך נפשות, אולם אם שותה לסירוגין אינו מברך.

[הנה בש"ע סי' תריב סעיף י כתב לגבי שתיה ביום הכיפורים, בזה"ל: שתה מעט וחזר ושתה, אם יש מתחלת שתיה ראשונה עד סוף שתיה אחרונה כדי שיעור שתיית רביעית מצטרפים לכשיעור, ואם שהה יותר מכן אין מצטרפים ע"כ. ולפי"ז אין לברך נפשות, אלא א"כ שותה רביעית בבת אחת. וכן העלה בשו"ת מים חיים סי' א, ודלא כהרב גינת רודים או"ח כלא א סי' יז ע"ש. אמנם אם נתקרה ושותה רביעית בבת אחת מברך, וכ"כ בחזו"ע ברכות עמ' רסא].

כלי פלסטיק האם חייבים בטבילת כלים?

מעיקר הדין פטורים מן הטבילה, ויש מחמירים להטבילם בלי ברכה. [אף שבכלי זכוכית חייבו חכמים משום שיכול להתייב, כמבואר בגמ' ע"ז עה ע"ב, ולפי"ז לכאורה ה"ה בכלי פלסטיק שאפשר להתייב, מ"מ כתב בשו"ת מלמד להועיל יו"ד סי' מט שאין לגזור גזירות מדעתנו, וכן הוא בשו"ת חלקת יעקב ח"ב סי' קסג. וכן פסק בהליכו"ע ח"ז עמ' רס והלאה, ומ"מ מאחר ויש מחמירים כמבואר בשו"ת קנין תורה ח"ב סי' פד להטבילם בלי ברכה, וכתב שם שכן הוא המנהג].

מה מברכים על פיצה שלשו אותה בחלב וחמאה?

אם טעם החלב והחמאה ניכר בעיסה, ברכתה מזונו. [ע"פ המבואר בש"ע סי' קסח סעיף ז, וכן כתב בחזו"ע ברכות עמ' ס, ודלא כמ"ש הגאון מהרש"ם ברעת תורה סי' קסח ס"ז, דדוקא ברוב מים בעינן שיהיה טעם המי פירות או התבלין ניכר בעיסה, אבל ברוב מי פירות אפילו אין טעם המי פירות ניכרים בעיסה הו"ל פת הבאה בכסנין, אלא בכל גונא בעינן שניכר הטעם בעיסה].

מה מברכים על מלאוח?

בורא מיני מזונות. [כן העלה בש"ע המקוצר ח"א עמ' רפא סעיף ט, ובספר ברכה כהלכה עמ' רלב סעיף יט, ובספר והברכה והלכותיה פרק כג סעיף יב, ובשו"ת הלכה למשה נסיר ח"ב סי' יד, ובספר אור הלכה סי' קסח סעיף יד, וע"ש שבקביעות סעודה מברך המוציא].

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד הזכמת הרופא

הנביא מתאר כיצד דן דוד המלך עם חיילי שאלו מה יתן המלך למי שיתנדב להילחם עם גוליית. החי"א (חומת אנך' שמואל א יז, כה-כז) מפרש את הדיון, דוד המלך חשש, שהמלך מציע שכר מופקע עבור מי שיכה את גוליית, אך אינו מתכוון לקיים את דבריו, משום שאין צורך להציע שכר מופקע כדי שימצא מישהו שיתנדב להכות את גוליית, ומחובתו של העם לעשות מעשה ולהסיר את האיום מעל ראשיהם, והשכר המופקע שהציע המלך, נועד לעורר בלב האנשים את הרצון לאזור עוז ולהכות את גוליית, וכעין זה כתב הרמב"ן (יבמות קו ע"א) שאם רופא מסרב לתת תרופה לחולה הזקוק לעזרתו, יכול החולה להציע לרופא שכר מופקע עבור התרופה, ולאחר שיקבל את הטיפול הרפואי אינו חייב לשלם לרופא את הסכום המופקע שהציע לו, אלא עליו לשלם שכר רפואה רגיל כמקובל בשוק, משום שמחובתו של הרופא לתת לחולה את התרופה לה הוא זקוק, וסירובו היה שלא על פי דין, ואולי כך גם סבור שאלו המלך? והאנשים השיבו לדוד, שיש הבדל מהותי בין אם מציעים לרופא שכר מופקע עבור תרופה, שעל כך יכול

שאלו את דוד לא היה מעוניין לשלוח אותו להתמודד מול גוליית, מאותה הסיבה שטען אליאב, שדוד הוא נער, ואינו יכול להילחם עם אדם מיומן כדוגמת גוליית, כך שהעיונות ביניהם נועד מראש לכישלון. וצריך להבין, כיצד העז אליאב לכתוב את דוד המלך בביטוי קשה של "רע לְבָבְךָ", והרי מעשה זה היה לאחר שמשח שמואל הנביא את דוד למלך במעמד כל אחיו, ובוודאי שליבו זך וטהור לפני ה' יתברך, ועוד, שהיה עליו לנהוג בדוד בכבוד מלכות? ואולי ניתן לבאר על פי דברי ה'חומת אנך' (שמואל א יז, יג-יד) שכתב, שדוד המלך המשיך להתנהג בביתו כאילו לא אירע מאומה, ולא התגאה להיותו מלך, ולכן נותרה התחושה בבית, שאליאב ואחיו הם הגדולים, ודוד הוא הקטן שמכבדם וחולק להם כבוד, ולכן, למרות שבידיעה כולם ידעו שדוד הוא המלך אך בחוויה הוא נותר האח הקטן, ודברים אלו רמוזים בפסוק (שמואל א יז, יד) "וַיִּדְדֵי הוּא הַקָּטָן", וביארה הגמרא (מגילה יא ע"א), שזהו ביטוי לענותותו של דוד המלך, שהיה מקטין את עצמו, ולכן כאן התבטא אליאב כאח גדול המוכיח את אחיו הקטן, ודוד השיב לו בדרך של כבוד כפי שראוי להשיב לאח גדול, ולעניין כבוד המלכות, נראה שאליאב לא היה חייב לנהוג בדוד בכבוד מלכות, אף על פי שהיה משוח למלך, משום שעדיין היה שאלו מלך על ישראל ולא החלה מלכות דוד. בשפה קלה וקולחת, עם מסרים לחינוך האמונה בדרכו של דוד המלך.

ממתין לך באתר: "אופקים בוקס"

בשבת והולל לוי יתברך
ששחם אבי להודיע
כי יצא לאור הספר
"שנינו" **הרב יגאל כהן**
פרק מושבת אנוחה ונחמן
יסודת אמת ה' והישיב ואלוים
03-8000770
יחידת הלימוד ב"ב
yigal@amer.co.il
יחידת הספרים והמוציא לאור

שותפים!
ממשיכים בבניה
ולכם יש לכם אפשרות
להיות שותפים בכל הזכויות
סיהיו במקום
ניתן להנציח להצלחה/לרפואה/לע"נ
03-8000770

קו לימוד יומי לנשים ובנות
מתוך ספר
"שער הבטחון המבואר"
מאת הרב יגאל כהן שליט"א
2 - 3 דקות ביום
להצטרפות חייגי:
054-8502066

לאשת החיל

כוהן של מצווה במסירות נפש

תמיד היה לי קשה עם כיסוי ראש, אמנם קיבלתי את זה על עצמי מיד לאחר החתונה. אבל בתוך תוכי תמיד הרגשתי שזה ניסיון רציני בעבורי. כולם אומרים לי שאני יותר יפה עם כיסוי ראש.. אבל אני יודעת למה הם אומרים את זה.. והאמת? זה לא משנה את ההרגשה הפנימית שלי. זו ההרגשה שלי, לא של אף אחת. לי קשה עם זה. בא לי משהו אחר. מידי מספר חודשים עולה בי המחשבה, אולי אוריד את הכיסוי? אולי אשים סרט? ועולות בי מחשבות שאני בטוחה שמקורן הוא לא טהור.. אבל אני בן אדם, אז היצר אומר לי "מי אמר שצריך מטפחת שמכסה את כל הראש, אולי אפשר רק חצי?". אני כמובן יודעת שזה סתם שטויות, אבל יש בי קול שחוזר ואומר זאת.

לפעמים (או אולי תמיד?) יצר הרע אומר לנו דברים בטון שנשמע כל כך אמיתי, עד שאנחנו מסוגלות לשכוח שזה הפך המציאות והאמת. גם אם את יודעת את האמת בוודאות, הוא חכם מאוד וזהו בדיוק תפקידו, לתעתע בנו.

בכל אופן, בעלי (למזלי) אוהב את הכיסוי ראש, המשפחה תומכת ואוהבת אותי עם כיסוי ראש.. וגם כל הסביבה, טוב, אומרים לי שמאוד יפה לי. אבל מה שכן, אני גרה בסביבה שבה אני רואה הרבה סוגי שיער.. זאת אומרת ישנן נשים רבות מסביבי, שאינן הולכות עם כיסוי ראש, או עם כיסוי חלקי.. ואני חס ושלום לא חושבת שאני יותר טובה מהן, כי ראשי נמצא באותו מקום. וכל אחת מהן עושות את המקסימום שלהן.. יכול להיות שזה מה שהקב"ה מצפה מאותן נשים, כי הן גדלו במקום אחר, ובשילן זוהי מסירות נפש, לכסות חלק מהשיער.

אבל אצלי המצב שונה.. אני כבר עם מטפחת על כל הראש מספר שנים טובות, גדלתי בבית שונה, הסביבה תומכת מאוד.. איך אוכל פתאום להוריד? ומה יגידו?!

כל פעם אני מתמודדת עם תקולות האלו של יצר הרע בדרך אחרת, לפעמים אני מדחיקה, לפעמים מתחזקת.. ולפעמים גם נופלת.. אבל אף פעם לא עשיתי צעד של ממש.

ואז, יום אחד, לפני כשנתיים – דיברה איתי חברה לעבודה, על ניסיון שקשה לה מאוד. יש לה ברוך השם ילדה, בכיתה א', ומאז שנולדה היא איננה מצליחה להיפקד בלי הפיץ בטן נוסף. הילדה כבר גדולה, שואלת שאלות, מבקשת ממנה כל היום להביא טינוק.. הילדה לא מבינה מדוע השם לא שומע את תפילותיה, מדוע הבית שלהם ריק.. ושל חברותיה מלא.. בקיצור, ניסיון לא פשוט. אותה חברה שטחה בפניי את כל גרשותיה.. עד כמה זה קשה לה. ובכיני שתינו, כאחת. היא עשתה מספר טיפולי פוריות שנשכלו, היו גם שצלחו ולא החזיקו מעמד. לא פשוט בכלל, כאב לי הלב כל כך.. הקושי שלה קרע לי את הלב, לא יכולתי להפסיק לחשוב מה אני יכולה לעשות בעבורה.

יום אחד, עלה במוחי הרעיון. אמרתי להשם: "אבא, אם היא מקבלת הריון בריא ושלם, אני נשארת עם כיסוי ראש מלא ולא מורידה לעולם!". מבטיחה לכן שאני אומרת את האמת, אחרי חודשיים היא מבשרת על הריון!! באורח פלאי, נס, צהלנו ושמחנו עד מאוד שהטיפול הצליח. אך אני בתוך ליבי – לא ידעתי האם הקבלה שלי באמת עשתה משהו או שזה צירוף של כמה קבלות של אנשים שקרובים אליה שידוע שהתחזקו באותו זמן. תמיד קיננה בי המחשבה האם זו באמת עשה רושם בשמיים או לא. אבל בכל מצב – שמחנו מאוד, לא משנה מי הסיבה, העיקר שיהיה לה ילד בריא ושלם.

לאחר תשעה חודשים, נולד לה בן זכר בריא ברוך השם. והוה רק תחילת הסיפור.

לאחר שנה וחצי מהולדת התינוק – מגיעה אליי אותה חברה ואומרת לי כך: "את חייבת לשמוע, אני מספרת רק לך אבל אל תספרי לאף אחד.. אני בהריון, בהתחלה.. וזו הפתעה, בכלל לא ציפיתי ולא תיכננתי. ואיך ידעת? אתמול בלילה חלמתי אותך שאת אומרת לי שאני בהריון ויש ברקע שני פלוסים. רק בגלל החלום גיליתי שאני בהריון..". כך הגיע אליי המסר מבורא עולם. כך הקבלה שלי עשתה רושם גדול בשמיים. אני פירשתי את ה-2 פלוסים כן, שבשני ההריונות היה לי חלק. כל אחד פירשתי שזהו רוצה.. אבל העיקר הוא, שנבין את גודל חשיבות כיסוי הראש, הצניעות והקבלות האישיות הפשוטות שלנו מול השם יתברך.. שרואה ונוצר כל מילה וקושי שלנו.. ואוהב את כלנו אהבה אינסופית! שבת שלום!

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הבלשים באזור המסכן בצרפת

בפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבֹעַ מוּבָא הַפְּסוּק "הָן עִם כְּלָבִיא יָקוּם וְכָאֲרִי יִתְנַשֵּׂא" פְּסוּק זֶה מְסַפֵּר אֶת עֲצֻמַת הַיְהוּדִית שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל וְעַל הַתְּגַבְּרוּתוֹ עַל נְסִיוֹנוֹת הַזְּמַן. כְּמוֹתָ כְּרָשׁוֹ.

אֲנִי צָרִיכִים לְדַעַת שְׂיֵשׁ בְּנוֹ כַּח כְּלָבִיא לְקוֹם מִכָּל הַנְּפִילוֹת וְכָאֲרִי לְהַתְרוֹם

פנינים מהפרשה

כתב בחזון עובדיה (ארבע העניות עמי קגנט) שלימי בין המצרים ריקודים אסורים.

ופשוט שמדובר בריקודים המתנהלים על פי תורתנו הקדושה וכללי הצניעות המקודשים לעם ישראל, אנשים לבד ונשים לבד, עם מחיצה המפסקת שאין הגברים רואים את הנשים כלל. אבל ריקודים מעורבים אנשים ונשים יחד, אסורים בהחלט באיסור חמור ונורא כל השנה. ואפילו אם אין ריקודים מעורבים ממש אלא אנשים לבד ונשים לבד, אך אין מחיצה המבדלת ביניהם, ורואים האנשים את הנשים ורקודות, הרי זה איסור חמור, שמגרה בעצמו יצר הרע.

צא וראה שכל ניסיונותיו של בלעם הרשע לקלל את ישראל לא עלו בידו, אך רק עצה רעה אחת עלתה בידו, שאמר לבלק לשלוח את בנות מואב אצל עם ישראל שיחטיאו אותם, וכבר הקב"ה יעניש אותם. וכן היה, כמו שנאמר (במדבר כה א): "וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיַּחַל הָעַם לְזַנוֹת אֵל בְּנוֹת מוֹאָב... וַיַּחַר אֶף ה' בְּיִשְׂרָאֵל... וַיְהִי הַמִּתֵּים בְּמַגְפָּה אֲרָבָעָה וָעֶשְׂרִים אֶלֶף" (24,000 יוהדים).

ומה שיש כמה עמי הארץ המקילים ראש בעניינים אלו, שאין צורך במחיצה, טענת שוא הבל ורעות רוח. ופשוט שהן דעות משובשות פסולות ומגונות, ואינן על פי רוח תורתנו הקדושה כלל, ויצר הרע מדבר מתוך גרונו, שהרבה שלוחים יש לו להקב"ה לזווג זיווגים בהיתר ולא באיסור. ומיותר לומר, כי לצערנו הרב כמה מכשולים ואיסורים חמורים נגרמו מהנהגות גרועות אלו והדומים להם, וכמה נפלו מדרך התורה לגמרי בעקבות שיבושים כאלו, והלא אמרו חז"ל (מסכת כתובות יג ע"ב): "אין אפוטרופוס לעריות", "שהעריות נפשו של אדם מחמדתם" (מסכת מכות כג ע"ב). אשר על כן, שומר נפשו ירחק מכל הנהגה שכזו. ואף אם היה רגיל בעבר להשתתף בריקודים מעורבים, יפרוש מכל זה, כי נצטוונו בתורתנו הקדושה (ויקרא יט ב): "קדושים תהיו, כי קדוש אני ה' אלוהיכם", ופירש רש"י: "היו פרושים מן העריות ומן העבירה". על כן, לא יבוש מפני המלעיגים עליו, שכבר אמרו חז"ל (מסכת עדיות פ"ז מ"ב): "מוטב שיקרא האדם שוטה כל ימיו, ואל יקרא רשע שעה אחת לפני המקום". והניסיון מורה שאותם משפחות שהתחזקו באמת והלכו בתמימות עם ה' יתברך ועמדו איתנים בדעתם שלא להשתתף במקומות אלו, וכל שכן שהם עצמם אינם מארגנים את שמחותיהם בצורה כזאת, הבינו אותם בני משפחתם וכבדו את דעתם. אשריהם ואשרי חלקם, שבמקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד. ואמרו בגמרא (מסכת מכות כג ע"ב): צא ולמד ממה שהזוהרה התורה שלא לאכול דם, שנאמר: "רק חזק לבלתי אכול הדם, כי הדם הוא הנפש", ומה אם דם שנפשו של אדם קצה ממנו, בכל זאת הפורש ממנו ואינו אוכלו, מקבל שכר. גזל ועריות, שנפשו של אדם מתאוה להם ומחמדתם, הפורש מהם על אחת כמה וכמה שזוכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות!" ע"כ.

וכתב בשו"ת זכרון יוסף (הובא במשנה ברורה סימן שלט בבאור הלכה) וזה תוכן דבריו: חיל ורעדה אחזתני, בכל צרותיהם לי צר, על דבר הפרצה הגדולה שעשו פריצי בני עמנו לעבור בשאט נפש על דת ודין תורתנו הקדושה, וחוללו במחולות נערים בני בלי תרבות עם בתולות, והתערבו בהם גם אנשים ונשי אנשים ושעירים ירקדו שם, אוי לפנפם כי גמלו רעה לעבור על דת בפרהסיא, והתורה חוגרת שק עליהם, וה' יצילנו מעונש זה. ובודאי שכבודו עשה יפה למחות בכל כוחו באנשים האלו. וכל רב ומורה בעירי חייב למחות ולבטל את הריקודים והמחולות של בחורים בני בלי תרבות ובתולות יחד, וקל וחומר בן בנו של קל וחומר לאספסוף אשר בקרב ותערובות אנשים ונשים. וידוע שאין חילוק בזה בין נשואות לפניות. ואין לך דרגה גדולה מזו להסתת היצר הרע לזנות, על ידי שמתבוננים ומבטיים בני בלי תרבות האלה בפני הנשים והבתולות בעת הריקוד, ופעמים גם אווזים בידיהם, וקורא אני עליהם "יד ליד לא ינקה מדינה של גיהנם". וידוע שרוב ככל הבתולות כבר הגיע זמנם לראות, והנוגע בהם לשם חיבה עובר על לאו מן התורה, שנאמר (ויקרא יח ט): "ואל אשה בנידת טומאתה לא תקרב", שאפילו קורבה סתם אסורה. ופשוט הוא, ומרוב פשיטותו לא ניתן לכותבו, ורק כדי להוציא מלב הבורים ועמי הארץ שחושבים שאין איסור בפנויה כלל, אך האמת שאין חילוק, וחס ושלום לא יעלה על הדעת לחלק כלל. כללו של דבר: אין לך גדר ערוה גדול מזה לבטל את המחולות והריקודים של אנשים ונשים יחד, בין נשואות ובין פניות, ואנחנו שקבלנו את התורה הקדושה, מחויבים לעשות גדר וסייג שלא יעשה כן, והיה לא תהיה. וכשרצו מפריצי עמנו לערוך נשף וריקודים מעורבים, מחיתי בידם בכל תוקף, ופקדתי עליהם לבטל מיד את הנשף, ואז הלכו והלשינו עלי אצל השר המושל, וכששלח אחרי, הלכתי אליו וקיבל אותי בכבוד גדול, וכששאל מדוע יצא קצפי עליהם ומה חורי האף הגדול הזה, השבתי לו שזהו נגד דת ישראל וכו', והשיב לי, ראה דבריך טובים ונכוחים, ושיבב וקילס את דת ישראל ומנהגם, ואף הוא נתן פקודה לבטל את הנשף. עד כאן דבריו. (ישמעל חכם ויוסף לקח (חזו"ע עמי קג) (מתוך ארבע תעניות הלכה ובאגדה).

לְפִסְגוֹת כְּמָה שְׂיוֹתֵר, וְהַסְפּוֹר הֶבֵּא יַעֲדֵד עַד כְּמָה הַקֵּב"ה נוֹתֵן כּוֹחוֹת וּמְסִיעָה לְנוֹ.

סִפְרֵי יְדִידֵי הַה"ג אֶלֶיכֶן בּוֹחֲנִיק שְׁלִיט"א מְמַזְכֵּי הַרְבִּים בְּאֶשְׁדּוֹד וְגִלְלוֹתֵיהֶם עַל יְהוּדֵי מְצַרְפֶּת שֶׁקֶבֶל עַל עֲצֻמוֹ קִבְּלָה שְׂבִימֵי שְׂשִׁי הוּא מְסִים אֶת עֲבוֹדָתוֹ עַד חֲצוֹת. בְּיוֹם שְׂשִׁי אֶחָד קָרָא לוֹ הַבּוֹס כְּדִי לְתֵת לוֹ אֶת הָאֲחֻזִּים הַמְּגִיעִים

הַמְּשִׁיב בַּעֲמוּד הָאֲהָרִין

המשך מוסר עם סיפור

לא מתעסק בענייני המסחר אף לא בעקיפין ולא בשום דרך, בלי לחפש התריס.

הגעינו לביתו ספר לאשתו שהיתה מאד מדאגת, מה אתה? ספר לה שהוא הניח את הרקב עם כל הדברים בשכונה פלונית... במשך כל השבת התאמץ להשפיע מלבו את כל המחשבות הטורדניות.

במוצאי שבת בקש מגיסו שיקח אותו למקום שהניח את הרקב, וכששמע היכן הניח זעק גיסו ואמר אתה נורמלי, פרקו לך את הרקב לגורמים, הם מפירים את כל הרקבים בשכונה, רקב זר שנומצא שם אחת דינו לפרוק. וכל שכן כל מה שהיה בתוך הרקב, תשפח מזה.

בכל אופן אמר לגיסו בוא נסע, אין לי מה להפסיד. נסעו כבר בכניסתם אל השכונה הוא קולט את הרקב בשלמותו, הודה לבורא עולם.

היהודי מתכופף אל גלגלי הרקב לקחת את המפתח, ולפתע מנזקים עליו שני גברתיים, ואומרים לו מי אתה? ומה אתה מנסה לעשות כאן. התברר שזה שני בלשים שמתקבבים בשכונה לאחרונה בגלל כמה מקרים מסוגים, ולשקראו את היהודי ביום ששי מתעסק בצורה חשודה עם האוטו, ומסתכל לצדדים, היו בטוחים שיש פה איזה עסקה מפקפקת. במשך כל השבת חכו לראות מי יבא ומה? בעצם הוא זכה לשני שומרים על הרקב בכל השבת.

אחי ורעי דעו לכם שיש לנו מתנות מבורא עולם לקום מהנפילות הקשות ביותר, ולהתורמם לפסגות הכי עצומות שיש. שבת שלום ומבנה.

לו על כמה עסקאות תוון מסומות שעשה לטובת הקברה.

למרות שהעסקה התקברה לשעת חצות הוא החליט ללכת לבוס, שהרי לא מדבר בעבודה' אלא בקבלת משכרת. הוא הגיע אליו והתחילו לשבת על החשבון, והבוס העביר לו את כל הסכום הנכבד במזמן. אלא שמטבעם של דברים התגלגל הענין וישבו עד השעה 15:30 ורק אז נסע לביתו בפריז. לא נורא הרגיע את עצמו שבת נקנסת ב-20:45 ויש מספיק זמן להגיע ולהתארגן. הוא החל בנסיעה, ומעשה שטן - פסק ענק. ארעה תאונת דרכים קשה ביותר וכל הכביש חסום, הדבר נמשך כמה שעות. השעון תקתק לכוון כניסת השבת, ולבו התחיל לפעם בקוצה עד שהתנועה החלה לזוז.

אך דא עקא שהוא שם לב שאין לו ספוי להגיע הביתה לשבת, הוא התנה את רכבו באזור די מסכן בליה להסתובב שם ויש מקומות בצרפת ברבע ה-18 ה-19 בעקר שמסגנים בעקר בליקה.

בלית ברירה הניח את כל המזמנים, וכל המקצה ברקב, גם את המפתח של הרקב לא יכול היה לקחת, הסתכל ימינה שמאלה וראה שאין מי שרואה אותו התכופף והניח את המפתח בתוך הגלגל, הוא עזב במהירות את האזור ומהר לביתו שנומצא במרחק של יותר משעתים הליכה. הוא הגיע לביתו בשעה 22:45

בדרך היה לו מספיק זמן לחשוב על מה שעבר עליו בכל אותו היום. הוא קלט את המסר, ואמר אני קבלתי קבלה ונקשתי בה, אמר לעצמו שהוא מעקשו

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

"ביעת אפך האכל להם"

(בראשית ג, י"ט)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים נשאלתי מאת אדם מאוד נמרץ, שלעבוד קשה למחיתו הוא אין רץ. ובכדי לפרנס את משפחתו בכבוד, בחנותו רוב היום נאלץ לעבוד. ועושה זאת בשמחה ובטוב לבב, ועל ידי לקוחותיו הוא מאד נאהב. כי המחירים מאוד זולים אצלו בחנות, ומתייחס לכל לקוח בסבלנות. ורוצה לעשות מבצע גדול לקראת החגים, ואת כמות הלקוחות כך להרים.

ושואל, אם מותר לו לפרסם בשלטי חוצות, שחנותו היא הזולה בעיר מכל החנותות. ועניתו, שהרב ניסים קרליץ כותב בספרו חוט השני (עמ' ת"פ אות א'), שאסור לאדם לומר על חבר שני, שהוא מוכר מאוד יקרן, כי שמבריה את הלקוחות מכאן, ובזה הוא גורם לו להפסיד, ועל זה המציאות תעיד. אבל מותר לו להפיץ פרסומות, שחנותו היא הזולה מכל המקומות.

ואדם צריך להגיע תמיד להבנה, שפרנסתו כבר נגזרה בראש השנה, וכל מה שאנו עושים זו רק השתדלות, ואמונה לא קונים בשום חנות. וצריך ללמוד ולהפנים שהכל נגזר משמים, ולחזק את האמונה בכפל כפליים.

ויהי רצון שזוכה לאמונה שלימה בבורא עולם, שהוא האבא הטוב והמושלם. אכ"ר.

ניתן לשמוע חייו קצר (בדקה וחצי) מידי יום בימות בהלכות שמירת הלשון בטל: 069-2222-077 שולחה 8 ואחר כך הקש 1. שמועו ותרו נפשכם! כמו כן ניתן לקבל חומר (מיוחד) לזיכוי הרבים בשמירת הלשון בטל. 052-768-3816.

פניני הדף היומי

מאת הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א

ליצד מהנכים תלמידים

שיהו מושיבינו מלמדי תינוקות (בבא בתרא דף כ"א)

בסוגייתנו אנו למדים על תקנת יהושע בן גמלא שבכל מקום עיר, מושב או כפר צריך שיהא תלמוד תורה שבו ילמדו ילדי חמד תינוקות של בית רבן ויקבלו חינוך טהור בלימודי קודש וכך יגדלו לתפארת.

ומבואר בסוגיה שגם שישנו ילד שובב שאינו מתנהג כראוי לא יכה אותו הרב אלא מכה קלה, וכן ידאג לו הרב שישב עם תלמידים מצוינים שישפיעו עליו לטובה, ומכאן אנו למדים כיצד צריך לחנך כדי שתהיה משמעת בכיתה שצריך שיהיה לתלמידים מורא מהרב וכפי שאומרת המשנה במסכת אבות: "מורא רבך כמורא שמים" אמנם אין לרב היתר להכות את התלמידים מכות חזקות שכן זוהי דרך אכזריות ועלול גם לפצוע אותם, ובספר פלא יועץ כתב שהוא הכיר אדם אחד שהיה מלמד תלמידים ובזמן שעמד להיפטר מן העולם בקש שיכריזו בבית הכנסת שהוא מבקש מחילה מכל התלמידים שהכה אותם שלא כדון, ובספר אגרות משה (חלק יורה דעה חלק ד' סימן ל') כתב שאסור אפילו לרב להפחיד את התלמידים שכן חינוך אמיתי אינו ע"י מכות ואיומים, ובדאי שלא ע"י זריקות וכדורים כפי שלצערינו אנו שומעים שכך מקובל בבתי ספר שהחינוך בהם אינו ע"י השקפת דרכי תורתנו הקדושה, ומשום שאין למורים סבלנות ורצון, אלא צריך לחנך וללמד את התלמידים באהבה עד אין קץ שכן התלמידים נקראים גם בנים, וכשהמחנך מתנהג עם התלמידים בחיבה ומעודד אותם ומפרגן ומעביר את השיעור כך שהלימוד יהיה מתוק וערב לתלמידים דבר זה יגרום שתתנהג כל הכיתה למופת ללא יוצא מן הכלל.

ישנם כמה מקרים שבהם ההורים הגיעו אלי וספרו שהמורים אומרים שהילד שלהם אינו מסוגל ללמוד וזקוק לזריקה או כדור רטלון ואבחנות והצעתיהם להורים להעביר את הילד למקומות שבהם המורים יחוננו בגישה אוהבת לתלמידים ולפתע התגלו אותם תלמידים שאף אחד לא האמין בהם ולא נתן להם שום סיכוי לתלמידים מצוינים שנהנים ללמוד ומגיעים להשגים ולציונים גבוהים.

ניתן לרכוש במחיר מיוחד את הדיסק אונקני של הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א הכולל את כל שיעורי הדף היומי על מסכתות הש"ס בשפה ברורה ורהוטה ושיעורים בהלכה. וכן להשתתף בהוצאת סדרת ספרים ברני ממונות בנושאים אקטואליים (יש אפשרות להנחות) לייצרת קשר בבלאפון 0527630352

כמו כן ניתן להאזין לקו הדף היומי בכל שעות היממה הינם בטלפון 0559302663

המסעדה

מזון עם סמכות רחוקה מחילת ארצה חובה למוכרי יסולת כל תרומה יאלם פנוי למה את כמות הנפח בסמכות רחוקה תנו לנא האפשרות לנאכל עד ליר רעב.

לתרומות חייגו: 03-8000770

הוציא להנות שותף

באהוקת תורה של

למעלה מ-120 אפרסבים

בית המדרש "ביע אומר" בני ברק מציע לכם שותפות גם באהוקת תורה וגם בעזרה למשפחות חזקות.

בתרומת חודשית לבית המדרש אתה יכול!

לפרטים חייגו: **03-8000770**

ל"ביע אומר" - הרב גאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלום

יגן אגרום

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "ביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ ושלשנה מהין בת זיוה ע"ה